

Veiligheidsvest

Op een koude decemberavond sta ik op de A1 ter hoogte van Amersfoort een extra rijstrook te maken en opeens besef ik: Goddomme, ik draag een oranje hesje. Wegwerker is een beroep waar je inrolt. Als kind dacht ik niet: 'Dát is wat ik later wil worden.' Op diezelfde decemberavond vraagt een collega of ik een vrouwtje heb dat mijn bed warm houdt en ik zeg: 'Mijn vrouwtje heeft me verlaten.' Bob verontschuldigt zich en gaat verder met het neerzetten van kegels. 'Na werk nog maar een biertje doen dan?' vraagt hij daarna. Sindsdien zitten Bob en ik elke ochtend in De Malle. Het enige café dat om zes uur 's ochtends open is. Het vet heet, 't bier koud. Bitterballen en Heineken.

'Ik las laatst dat vrouwen die vaak nachtdiensten draaien een grotere kans hebben op borstkanker,' zeg ik. 'Denk je dat wij er ook kanker van krijgen?' Bob grinnikt, neemt een slok van zijn bier en zegt met een witte snor: 'Maak je niet druk, Dirkie.' Hij kijkt weer naar zijn telefoon, plaatjes van blote vrouwen. Bob is fan van vrouwen. Hij vertelt me de grofste verhalen over de mooiste exemplaren waar hij zijn leuter in heeft gehangen.

Vijf maanden voor die avond vertelde Stephanie me dat ze wegging. 'Het is genoeg, Dirk. Je bent al jaren werkeloos en het ziet er ook niet naar uit dat je ooit nog enige ambitie gaat krijgen.' Ik was net water voor haar thee aan het koken, het borrelde op z'n hardst, er kwam al stoom uit het witte apparaat. Haar lievelingsmok, met rode hartjes erop, stond al klaar met een zakje sterrenmunt erin. Ze had me vijf minuten daar voor gevraagd of ik thee voor haar wilde zetten. Ze was *Holland's Got Talent* aan het kijken onder een rood fleecedekentje, en haar favoriete deelnemer begon net aan een liedje van Bløf dat ze heel mooi vindt. Ze was de keuken in komen lopen.

'Wat bedoel je?' vroeg ik uit pure wanhoop.

'Ik ga bij je weg, Dirk.' Ze schonk water in de kop en liep terug naar de woonkamer. Ik bleef achter in de keuken, deed de afwas en ging daarna naar boven. We sliepen die nacht nog naast elkaar alsof ze niks gezegd had. De volgende ochtend was ze weg. 'Blijkbaar hield Stephanie alleen van mij zolang ik geld verdiende,' vertel ik later aan Bob die hoofdschuddend een bitterbal in zijn mond duwt. 'Ik heb haar gebeld toen ik deze baan kreeg,' ga ik verder. 'Ze heeft een ander nu. Ze wonen samen in Heiloo.' Bob kijkt me aan en zegt: 'Wij hebben elkaar nu, knakker. Alles komt goed.'

Bob en ik werken voor de gemeente. We rijden in een busje, inspecteren berm, paden en wegen. Soms plaatsen we verkeersborden, soms zetten we wegen af. Vandaag rijden we door een pas aangelegde woonwijk om te kijken of de straten er strak bij liggen. Ik ben blij dat we niet meer 's nachts werken. Skyradio staat aan, we zingen zacht mee: 'I told you to be patient, I told you to be fine.' Ik smeerde vanmorgen tien bruine boterhammen voor Bob en mij. Die eten we al rijdend op. Hij rijdt 's ochtends, ik 's middags.

Het is half vijf als we klaar zijn met werken en naar De Malle rijden.

'Zullen we zo een potje kaarten anders?' vraag ik Bob. 'Kaarten is kut,' zegt 'ie. We laten de woonwijk achter ons, de straten waren allemaal netjes, weinig werk.

'De baas had twee dagen voor deze wijk uitgetrokken. Wat gaan we morgen doen, Bob?'

'Verzin wat gek,' zegt hij. Ik kijk naar een slootje waar we langs rijden, op het wateroppervlak ligt witte drek en er groeit kroos. De ramen staan een stukje open en de wind is koud in mijn gezicht.

De douchecabine draait een beetje als ik er tegen tinnen in sta. We dronken bier en aten bitterballen als avondeten. Gefrituurde snacks zijn geen avondeten, weet ik nu, want ik heb honger. Ik pak de fles met shampoo en begin mijn haren in te soppen, ook goed mijn hoofdhaar; precies zoals mijn moeder het me ooit leerde. Morgen hebben we niets te doen,

maar wel het busje van de gemeente. Ik denk aan hoe Stephanie me soms insopte onder de douche. Sinds ze weg is, heb ik nooit dezelfde doucheproducten gekocht. De geur maakt me verdrietig en aan verdriet heeft niemand iets. Dat is iets wat Bob tegen me had kunnen zeggen.

Bob, met zijn bruine ogen en harde lach. Hij is stoer, lijkt voor niets bang. Ik draai de kraan dicht en pak een handdoek, hij is ruw en verkleurd. Ik droog mezelf hardhandig af en ga daarna met mijn blote billen op de tegelvloer zitten. 'Ik wil meer zijn zoals Bob,' zeg ik hardop. En ik herhaal het nog eens: 'Ik wil meer zijn zoals Bob.' Ik schreeuw het, en de galm maakt dat ik mijn eigen stem terug hoor.

De dag erna rijden we de snelweg op, richting Parijs. 'Fuck yeah, Dirkie. We gaan naar Parijs op de kosten van de baas. Dit was je beste idee ooit.' Bob geeft plankgas en ik ben trots op mezelf. Vannacht werd ik een paar keer wakker met een tintelend gevoel in mijn buik.

'Ik heb de Eiffeltoren altijd willen zien,' en ik glimlach. 'Stephanie wilde hier heel graag heen. Misschien kan ik haar een kaartje sturen.'

'Ik heb gehoord dat ze in Frankrijk de beste hoeren van Europa hebben.'

'Denk je dat ze me terug wil als ik dat doe?'

'We gaan een mooi wijfie voor je zoeken straks en stokbrood eten met een of andere Franse kaas.'

'Heb jij een vrouw gehad?' vraag ik.

'Ja, dat wel. Maar ze was niet goed voor me. Ze was onaardig en wilde nooit met me naar bed.'

Het is nog drie uur rijden en ik krijg steeds meer buikpijn. 'Wat als ze erachter komen?

Worden we dan ontslagen?' Bob leunt over me heen, maakt het dashboardkastje open en haalt er een heupflacon uit. 'Neem dit, maat. Ik wil dat je een beetje kunt ontspannen en genieten van onze onverwachte reis.' Whisky smaakt vreemd zo vroeg op de ochtend. 'Ik ben meer een bierdrinker,' zeg ik tegen Bob.

Hij lacht hard en veegt zijn neus af. 'Soms vraag ik me echt af wat voor leven jij hebt geleefd.' Hij kijkt me van opzij aan en begint in zijn linkerneusgat te peuteren. Ik wend mijn hoofd af naar het steeds leger wordende landschap. 'Wat bedoel je?' vraag ik na een tijdje.

'Je lult almaar over dingen die er niet meer zijn.' Hij schiet zijn snotje richting de voorruit, het blijft aan het raam plakken.

'Ben jij dan nergens onzeker over?' vraag ik hem. Het blijft stil. De bus zoekt de snelweg over richting de Belgische grens. Achterin liggen verkeersborden die een rammelend geluid maken en we hebben onze oranje vestjes aan alsof dit is wat we doen, naar een ander land gaan om de wegen te controleren. Op het busje staat 'Gemeente Arnhem' dat ons verlinkt. Ik trek mijn vest uit en kijk naar Bob. Hij kijkt naar de weg, zegt: 'Echte mannen zijn nergens onzeker over.'

We staan onder de Eiffeltoren en kijken de stalen constructie in. 'Wat een armoedig ding is het eigenlijk,' Bob zegt het spottend en ik lach hard. Hij slaat een arm om me heen en we kijken samen naar de toren boven ons. Zou Stephanie gelukkig zijn als we hier nu met z'n tweeën waren?

We besluiten in het park te gaan zitten, ook al is het fris buiten. 'Maar eerst dat stokbrood,' zegt hij en we zoeken een plek waar je eten kan kopen. We eindigen bij een bakkertje met een Turkse man achter de toonbank. 'Une, uh, banket, uh, fromage,' en Bob lacht heel breed naar de meneer die knikt met zijn hoofd. Hij steekt twee vingers op en zo krijgen we twee stokbroden met kaas. Daarna schuift hij met zijn dikke vingers een briefje van tien over de toonbank.

Op een bankje dat uitkijkt op de Eiffeltoren ploffen we neer en hij zegt: 'Op ons,' en neemt

een grote hap. De kruimels vallen op zijn oranje veiligheidsvest.

'Ik ga eens even kijken waar de hoertjes zitten,' zegt hij terwijl zijn mond nog vol zit. Ik kijk mee op zijn telefoon. Hij typt: ' hoeren in Parijs' en vindt de wijk Quartaire Pigalle. Het is nooit eerder in me opgekomen naar de hoeren te gaan, maar afhaken is geen optie. Bob lijkt te weten wat ik denk en zegt: 'Niet twijfelen, pikkie. Zo vergeet je die vrouw van je.'

We kiezen een seksclub met donkerpaarse wanden en een grote, ronde bar in het midden. Het ruikt er naar bloemen. Op hoge, stalen barkrukken zit een aantal schaars geklede dames.

'Ik zou die kleine kiezen.' Bob stoot me aan en wijst naar een meisje dat voor zestien door kan gaan. 'Zij is een beetje jong, vind je niet?'

'Als jij haar niet neemt, neem ik haar.' Bob loopt richting de bar, pakt de hand van het meisje en geeft er een kus op. Het meisje lacht verlegen en ze verdwijnen achter een zwart geschilderde deur.

Aan de andere kant van de bar zit een oudere vrouw. Onder haar zwart lederen pakje puilt een kleine rol vet uit. Haar zalmkleurige huid doet me denken aan de dijen van Stephanie. Ik bestel een biertje voor de moed en loop dan met het flesje in mijn hand op haar af. Ze glimlacht gemaakt lief, pakt mijn andere hand en leidt me achter zich aan. We lopen een lange donkere gang door, de vrouw doet een deur voor me open en blijft zelf in de opening staan. We zijn in een roze kamer met een rond bed. Boven het bed hangt een boa in de vorm van een hart, om het bed zit een plastic hoes en er ligt een deken op dat er zacht uitziet.

'You want sex?' Ze heeft door dat ik een buitenlander ben.

'I guess so,' zeg ik verlegen.

'Fifty euro's for one hour.'

Ik haal mijn portemonnee uit mijn kontzak en geef haar het geld. Ze stopt het in een kistje dat onder het bed staat. 'Sit down and relax,' zegt ze.

Ik kijk naar haar borsten: mooi, groot, rond. Groter dan die van Stephanie.

'This is the first time I am having sex with someone else than my wife,' zeg ik.

'My ex-wife,' zeg ik er nog snel achteraan.

'Relax,' herhaalt de vrouw. Ze duwt me zachtjes op het ronde bed en maakt de knoop van mijn broek los. Ik duw mijn billen omhoog om de broek uit te trekken. Met haar benen wijd staand masseert ze haar eigen borsten, trekt aan haar tepels en kijkt me recht aan. Ik kijk naar mijn onderbroek, waar nog niks gebeurt. Ze ziet hetzelfde en gaat op haar knieën zitten en neemt mijn slappe piemel in haar mond. Ze likt en zuigt. Er gebeurt niets.

'Are you not horny?' vraagt ze.

Ik sta op, stop mijn natte piemel terug in mijn boxer, trek mijn broek aan en zeg: 'You can keep the money,' terwijl ik de kamer uit loop. Op de wc sms ik Stephanie: *Het spijt me van alles.*

'En? Was het een lekker kutje?' Bob komt triomfantelijk naar buiten gelopen.

'Ja, heerlijk,' zeg ik.

'Vertel me alles.'

'Wat valt er te vertellen?' vraag ik.

'Welke standjes hebben jullie gedaan?' Bob zijn ogen twinkelen.

'Uh, van alles. Jij dan?'

'Eerst zij bovenop, en toen doggy. En ik kwam klaar in haar mond.'

'Lekker man,' zeg ik.

'Seks is het beste medicijn,' zegt hij.

Mijn telefoon gaat af, een sms: *Laat me met rust, Dirk.* Bob leest mee.

'Heb je haar nou weer ge-sms't?'

Ik blijf naar het scherm kijken. Ik zie Bob in mijn ooghoek met zijn hoofd schudden.

'Gelukkig heb je net een ander geneukt,' zegt hij.

Daarna slaat hij een arm om me heen en zegt: 'Kom we gaan een biertje drinken.'